

INTERVENCIÓ DE MIQUEL ICETA EN EL CONSELL DE FEDERACIÓ DEL PSC
DE BARCELONA (19.12.09) -- texte sense corregir --

Companyes i companys,

Intentaré presentar l'informe polític en forma esquemàtica perquè el risc és perdre'ns en els detalls i precisament per això perdre de vista l'orientació general.

Estem en un moment delicat per diverses raons.

És un moment delicat per a la política, que pateix descrèdit i fins i tot genera desafecció.

És un moment delicat per a l'economia, travessem una profunda crisi, i tot i que els primers senyals de recuperació ja són aquí, els ciutadans començaran a percebre la sortida de la crisi en el segon semestre de l'any que ve.

És un moment delicat pel projecte socialista a nivell internacional i europeu; els fets ens han donat la raó (el capitalisme sense regulació porta al caos) però patim també el desconcert creat per la crisi i estem mancats de vegades de la determinació i/o del suport suficient per impulsar les polítiques i les reformes necessàries. El nostre combat es desenvolupa en un context de crisi, que és una veritable bomba de fragmentació social.

I és també un moment delicat en la defensa de l'Estatut de Catalunya i d'un projecte federal per a Espanya.

Dit això, un moment difícil és pels socialistes un bon moment: és el millor moment per demostrar la nostra voluntat de servei, la validesa de les nostres idees i la fortalesa de la nostra organització. La nostra força rau en la nostra història, en els nostres fets, en els nostres valors i les nostres idees, en la nostra gent, la nostra organització, els nostres votants, els sindicats i l'associacionisme progressista, el pensament crític i el compromís cívic.

Qui podria combatre millor la crisi que nosaltres? ¿Ho podria fer millor una dreta que proposa eliminar impostos (amb el que això suposaria de millor protecció social i menys qualitat dels serveis públics) i abaratir l'acomiadament, afeblint encara més les classes treballadores i els sectors populars? A una gran majoria de ciutadans els convé que siguem precisament nosaltres els que governem per a combatre i sortir de la crisi.

Qui podria defensar millor la política que nosaltres? Defensar-la dels que cauen en la temptació d'aprofitar-se personalment de la política, i defensar-la dels que volen desprestigiar la política en benefici de poders no legitimats per les urnes. ¡Al tanto amb el populisme! La llei, les institucions i la política són els únics instruments que tenen els ciutadans per fer prevaler els seus interessos. Els ciutadans que no tenen altra força que la dels seus vots, és clar. N'hi ha que no necessiten la política per res. Que més aviat la política els fa nosa.

Qui podria defensar millor l'Estatut i el federalisme que nosaltres que hi creiem? Ni aventures que no sabem on porten, ni sorpreses dels que canvien d'opinió els caps de setmana, ni invents dels que improvisen

segons bufa el vent, ni passes enrere en el nostre autogovern, en la nostra cohesió social i en la nostra cohesió nacional.

El nostre primer secretari, el president Montilla ens ha cridat a un triple combat: un combat en defensa de la política, un combat contra la crisi i un combat contra les idees conservadores. Convé que tot el partit participi activament d'aquest triple combat, enfortint el nostre debats intern, millorant la nostra connexió amb els ciutadans, perfilant les nostres propostes polítiques, eixamplant la base del partit entre els treballadors i les classes populars i ampliant la nostra complicitat amb els sectors més dinàmics i emprenedors.

La defensa de la política és vital. Defensar les institucions, els partits i els electes. Rebutjant tota mena de corrupció i eliminant-la d'arrel allà on es produeixi. Donant compte del que fem i de com ho fem. No sucumbint a allò políticament correcte. Ni al populisme. Ni a la simplificació interessada dels debats: no hi ha solucions senzilles a problemes complexes. Les consultes no poden substituir les institucions representatives, el debat democràtic i la recerca d'amplis consensos.

El combat contra la crisi és imprescindible. Però abans d'entrar-hi no hem d'oblidar els debats de fons.

Cal explicar incansablement el projecte dels socialistes i els valors que el sustenten. Nosaltres volem que prevalguin els valors de llibertat, igualtat, justícia i solidaritat. Defensarem on calgui el valor de lo públic, i també el valor de l'espai públic. Volen conjugar llibertat i solidaritat, individualisme i sentiments de pertinença, eficàcia econòmica i justícia

social, progrés econòmic i sostenibilitat, iniciativa i regulació, necessitat d'estabilitat i desig de canvi.

I recordem incansablement les grans opcions estratègiques.

- La nova regulació del sistema financer internacional.
- La major i millor integració europea. Presidència espanyola. Almunia.
- Evitar l'escissió entre l'economia real i l'economia financera.
- Revaloritzar el treball i l'estalvi.
- No oblidar que l'agudització de les desigualtats està també en l'arrel de la crisi.
- Revisar el model econòmic: com millorar la competitivitat i la productivitat de forma sostenible.

La societat exigeix de nosaltres un esforç d'explicació. La gent vol saber on som, quines són les causes de la crisi i quines solucions estem impulsant per superar-la. I els ciutadans volen també que els donem motius raonables per confiar en la nostra capacitat col·lectiva per sortir de la crisi.

Cal parlar d'esforç i tenacitat, de caràcter emprenedor, d'esperit solidari, de confiança en les nostres capacitats individuals i col·lectives.

Junts, administracions, forces polítiques, empreses, famílies, sindicats, treballadors, patronals i empresaris. comerciants, autònoms, professionals, investigadors...

- fent front als problemes concrets

- restablint el normal funcionament del crèdit
- augmentant la nostra competitivitat
- internacionalitzant la nostra economia
- reformant el sistema educatiu
- apostant per la innovació
- invertint com mai en infraestructures
- impulsant les universitats i la recerca
- millorant la formació i el reciclatge dels treballadors
- garantint la cohesió social
- ajudant els aturats a trobar una nova feina
- assegurant que les polítiques socials responguin a les necessitats ciutadanes
- garantint en tot moment els drets socials i laborals

En tot això, la ciutat de Barcelona és líder, a Catalunya i a Espanya. I tenim el repte d'explicar-ho.

Repassem breument que estem fent per lluitar contra la crisi:

- a nivell internacional participant en el G-20
- a nivell europeu amb un pes creixent, Almunia, presidència espanyola, política euromediterrània
- estabilitzant el sistema financer, també les caixes (que fan nosa a alguns)
- estimulants l'economia a través del Plan E, de la feina de l'ICO i l'ICF
- mantenint la protecció social
- preparant el futur a través de l'estratègia d'economia sostenible
- amb diàleg social (bones notícies dilluns a Catalunya)

I el combat contra les idees conservadores. Contra l'eliminació o la rebaixa generalitzada d'impostos, contra la disminució de la protecció social, contra l'abaratiment de l'acomiadament, contra l'afebliment dels serveis públics, contra el campí qui pugui, defensant la regulació i, en el que calgui, l'intervenció pública, contra el populisme, la insolidaritat i la xenofòbia, contra la utilització política de la por. Por al futur, por al diferent, por al altres.

I recordant sistemàticament allò que hem fet i el que ens queda per fer.

Els governs de la Generalitat encapçalats pels socialistes han estat els més profitosos de la història de Catalunya. cal que ho expliquem una i una altra vegada.

- Recordant el nou Estatut i el nou finançament,
- els 12.500 milions d'euros en infraestructures l'any 2009, la xifra més alta en 30 anys,
- recordant que hem doblat el pressupost en polítiques socials
- que hem fet dues escoles noves cada setmana
- que tenim 8.500 noves places d'escoles bressol
- 40 centres de salut i dos hospitals nous
- que hem incrementat en un 70% els ajuts al món local
- que cada any iniciem 10.000 habitatges de protecció social
- que 62.000 famílies reben ajuts al lloguer
- el canal Segarra-Garrigues
- que si el 2003 la inversió pública representava 365 € per persona, el 2008 representava 715 € per persona
- que tenim 5.600 nous mestres en l'escola pública
- que hem inaugurat una nova comissaria cada mes

- que hem aprovat la llei de salut pública
- i la de serveis socials
- i la d'educació
- que hem arribat als 14.000 mossos d'esquadra
- que la Generalitat ha mobilitzat 7.750 milions d'euros contra la crisi, el 3,5% del nostre PIB
- que s'estan invertint 4.000 milions d'euros en el servei de rodalies, que el gestionarem nosaltres a partir de l'ú de gener
- que el projecte de l'estació de La Sagrera ja està en marxa
- que hem fet el Pacte Nacional de l'Habitatge
- i el d'Immigració,
- i el de Recerca i Innovació, al que dediquem nou vegades més recursos que els que li dedicava CiU
- que acabem de signar el pacte Nacional d'Infraestructures
- que vàrem renovar l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana
- que portem sis convocatòries dels ajuts de la llei de barris, que en cinc anys hem gastat 990 milions d'euros en actuacions que han millorat la qualitat de vida de 800.000 persones, el 12% del total de catalans
- que tenim la T-Sud, que abans d'acabar l'any tindrem sobre la taula una proposta de com gestionar l'aeroport amb la participació determinant de les institucions catalanes
- que hem inaugurat l'aeroport d'Alguaire
- hem inaugurat les primeres estacions de la línia 9 del metro a Santa Coloma, que l'any que ve n'inaugurem unes quantes més a Badalona
- que hem ampliat el port de Barcelona
- que hem reformat profundament l'impost de successions

- hem inaugurat la Ciutat de la Justícia
- el nou hospital de Sant Pau
- i la dessalinitzadora d'El Prat
- que CiU en 23 anys ni tant sols havia assegurat el subministrament d'aigua a la regió metropolitana
- que, per cert, el govern enviarà al parlament el mes de gener la llei que regularà l'àrea metropolitana

Companyes i companys, potser m'he allargat massa i encara no he acabat.

Tot això té marca socialista, marca PSC. I té signatura. La dels presidents Maragall i Montilla, la de l'Alcalde Jordi Hereu. La de José Luis Rodríguez Zapatero.

Una manera de fer, tenaç i discreta, que no fa volar coloms però que no perd oportunitats, que veu lluny però treballa d'aprop.

I també així defensarem l'Estatut. Perquè hi creiem. Perquè el nostre model per aprofundir en l'autogovern de Catalunya és la via estatutària, la via constitucional. Nosaltres no esperem el moment propici per trencar amb Espanya, com espera el Sr. Mas. Nosaltres no abonem consultes que no tenen efectes pràctics. Nosaltres plantem cara als que voldrien llegir avui la Constitució, amb els ulls dels que l'any 1978 no volien que s'incorporés el terme nacionalitats i no van votar el títol VIIIè de la Constitució.

Nosaltres no introduïrem factors de divisió entre els catalans. No els obligarem a canviar de bandera, ni els distingirem entre bons i dolents en

funció de si són o no independentistes. Nosaltres volem mantenir a tot preu la unitat civil del nostre poble, volem aprofundir en la cohesió social i la cohesió nacional de Catalunya. Nosaltres no abonem el sobreescalfament de minories per importants que siguin, nosaltres volem l'eixamplament de majories al voltant de la defensa de l'autogovern, de l'aprecia per la llengua i la cultura catalanes, de la llibertat d'emprar cadascú la llengua que vulgui, d'ajudar tothom a dominar les dues llengües oficials del nostre país. Volem unir i no dividir. Volem sumar i multiplicar.

Acabo. Tot això està en joc, i tot està al nostre abast. Fem costat al president Montilla i a l'alcalde Hereu. Així avança Catalunya, així avança Barcelona, construint el món millor pel que sempre hem lluitat.

Amunt i endavant!

Visca la Barcelona que sap on va!

Visca la Catalunya que sap on va!